

FAC QUOD VIDES

No. 6 2011 QJF Press Melbourne www.qjfp.org

Kolejny numer biuletynu „FAC QUOD VIDES” ma na celu zapoznanie społeczności mniejszości polskiej w Australii z najnowszym dorobkiem Fundacji św. Jadwigi Królowej (the Queen Jadwiga Foundation). Co roku 8 czerwca obchodzimy uroczyste święto naszej ukochanej Patronki. W Katedrze Wawelskiej w Krakowie jak również w Katedrze św. Patryka w Melbourne obchodzimy szczególnie uroczyste ten dzień. W Katedrze Wawelskiej odprowadzana jest Msza św. a w Melbourne obchodzimy tę uroczystość uczestnicząc we Mszy św. w Katedrze św. Patryka. Również co roku, **16 października obchodzimy uroczyste rocznicę koronacji Jadwigi na Króla Polski**. W tym roku niedziela będzie dniem rocznicy koronacji Jadwigi na Króla Polski.

15-ta rocznica kanonizacji św. Jadwigi Królowej (czerwiec 2012)

W przyszłym roku w czerwcu obchodzimy 15-lecie kanonizacji św. Jadwigi Królowej. Z tej okazji został powołany Komitet Obchodów 15 rocznicy kanonizacji św. Jadwigi Królowej. Przewodniczącym komitetu jest prof. Zbigniew Leś, a w skład komitetu wchodzi znane osoby z wielu krajów. Rozpoczęliśmy już przygotowania do obchodów 15-tej rocznicy.

Honorowy patronat nad obchodami 15-tej rocznicy kanonizacji św. Jadwigi Królowej objął:

J.E. Stanisław Kardynał Dziwisz -Metropolita Krakowski

Honorowi członkowie obchodów:

J.E. Arcybiskup Denis Hart Arcybiskup Melbourne, Australia

J.E. Biskup Józef Guzek - Biskup Polowy Wojska Polskiego

J.E. Biskup Wacław Świerżawski - Biskup Sandomierski (Senior)

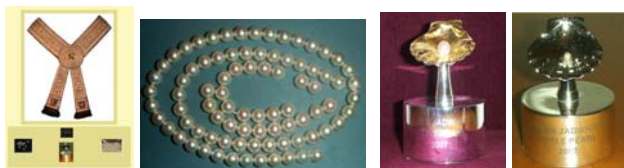
Wojewoda Małopolski Stanisław Kracik -Małopolski Urząd Wojewódzki

Wstępne propozycje obchodów 15-tej rocznicy kanonizacji św. Jadwigi Królowej

1. uroczyste Msze św. w Krakowie, w Polsce i na całym świecie
2. wysłanie do Papieża Benedykta XVI prośby o ogłoszenie św. Jadwigi Królowej Patronką Europy
3. wysłanie pisma do posłów i senatorów z prośbą o umieszczenie portretu św. Jadwigi Królowej, jako patrona Polski i patrona polityków, w Sali Sejmowej.
4. wydanie i wznowienie książek o św. Jadwidze Królowej w wydawnictwach QJF-u, w wydawnictwach polskich i zagranicznych
5. wydanie książki „SUS: learning –knowledge implementation” dedykowanej św. Jadwidze Królowej z QJRIU przez Springer Verlag.
6. wydanie albumu „Zamki szlaku św. Jadwigi Królowej” inaugurującej otwarcie szlaku św. Jadwigi Królowej
7. wydanie kolejnego numeru Journal of Understanding z okazji rocznicy kanonizacji
8. zaprezentowanie wybranych minerałów i kamieni szlachetnych z kolekcji im. Strzeleckiego na wystawie w Krakowie, do projektowanego ołtarza św. Jadwigi Królowej
9. prezentacja wyników badań nad budową systemu rozumienia minerałów „Domeyko” w kontekście historyczno-naukowo-teologicznego wymiaru
10. konkurs na najpiękniejszy bukiet św. Jadwigi Królowej wśród kwiatarni nie tylko krakowskich
11. wystawa portretów i pamiątek po Królowej Jadwidze jak również współczesnych obiektów przejawów kultu św. Jadwigi Królowej
12. wystawa dorobku szkół jadvigowych związanego z szerzeniem kultu św. Jadwigi wydanie opracowania uaktualnionych zbiorów archiwum św. Jadwigi Królowej
13. wykłady w Krakowie organizowane przez PAT (Uniwersytet JanaPawła II)
14. wykłady z cyklu „QJF lecture” w Melbourne
15. wystawa na Zamku Królewskim na Wawelu poświęcona św. Jadwidze Królowej; przywrócenie wyglądu komnaty św. Jadwigi Królowej (kurza stopka) z okresu w którym żyła św. Jadwidze Królowej połączone z wystawą rycerskich zbroi i przedmiotów sztuki rycerskiej
16. przedstawienie na placu zamkowym „Czasy św. Jadwigi Królowej” w którym zaprezentowane zostaną wybrane utwory literackie, muzyczne, arie z opery św. Jadwiga Królowa jak również pieśń „św. Jadwiga”.
17. wale z Wiednia i muzyka z Budapesztu dla św. Jadwigi Królowej (plac zamkowy)
18. Konkursy tak w szkołach jadvigowych jak też wśród artystów i studentów
19. zaproszenie i uroczyste przyjęcie przedstawicieli rodów królewskich
20. zaproszenie wybitnych polityków europejskich
21. wydanie okolicznościowych znaczków, medali, kartek etc

Zapraszamy do włączenia się do pomocy w realizacji programu jak również do udziału w obchodach tej rocznicy.

Perełki św. Jadwigi Królowej

W tym roku przyznano 80 perełek, które zostały dołączone do perełek z poprzednich lat znajdujących się w skarbcu w Katedrze Wawelskiej. Statuetki-perelki z konkursu 'Perełki św. Jadwigi Królowej' dla młodzieży i studentów były wręczone 8 czerwca podczas Mszy św w Katedrze Wawelskiej. Laureatami statuetki-perelki w roku 2010 zostali: **J.E. Franciszek Kardynał Macharski, prof. Jan Bruzda i Siostra prof. Adelajda Sielepin**. W roku 2011 laureatami zostali Prof. Maria Bruzda, mgr Lidia Krzyżosiak i Ks. Prof. Jacek Urban

Po Mszy św. w Katedrze Wawelskiej zostały wręczone „Statuetki-Perelki 2010” dla młodzieży i dorosłych. Wręczenia dokonał ks. Proboszcz Sochacki. Na zdjęciach moment wręczenia statuetki-perelki laureatom, uczniom, JE Kard. F. Macharskiemu (statuetkę odebrał osobisty sekretarz Kardynała, ks. prof. A. Fryźlewicz), prof. J. Bruzdzie i s. prof. A. Sielepin.

Spotkanie z Królową

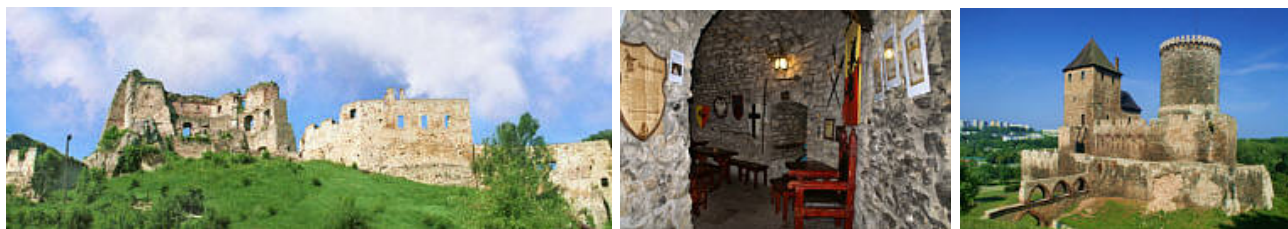
W tym roku po raz kolejny zorganizowaliśmy spotkanie Królowej Roku z dziećmi z Domu Dziecka. Szkoła w Durdach, skąd pochodzi Królowa Roku, przygotowała to spotkanie. Wśród podarunków dla dzieci znalazła się też maskotka dla Królowej Roku 'misiek-profesor'. 'Misiek-profesor' jest dodatkiem do uzyskanego dyplomu 'Master of Science' uzyskiwanego na Uniwersytecie w Melbourne. To zachęta dla Królowej Roku i dla polskiej młodzieży do studiowania na najlepszych światowych uniwersytetach. Jest to również nasza próba wprowadzenia w życie koncepcji nowej szkoły, której program zostaje opracowywany w oparciu o rezultaty badań nad rozumieniem w naszym instytucie QJRIU. Jednym z głównych założeń nowego programu jest zwrócenie uwagi na kształcenie postaw spotkania z drugim człowiekiem zamiast kształcenia instynktu postindustrialnego robota czy też zdobywania kolejnych stopni sprawności zuchów. Jednym z warunków właściwie rozumianego spotkania jest posiadanie ukształtowanej osobowości twórczo-empatyczno-intelektualnej.

Przekazywanie skarbu wiary

W tym roku po raz kolejny na ręce Królowej Roku został przekazany skarb wiary - krzyżyk z wiktoriańskim topazem. Na zdjęciu moment przekazania skarbu wiary Królowej Roku Natalii Marek. Jest to zapewnienie uczniów, że instytucje odpowiedzialne za układanie programu nauczania, kuratoria jak również nauczyciele będą zobowiązani do przekazywania skarbu wiary młodemu pokoleniu.

Szlak św. Jadwigi Królowej

Rozpoczęliśmy kolejny etap realizacji projektu „Szlak św. Jadwigi Królowej”. Przygotowujemy materiały do wydania albumu „Zamki na szlaku św. Jadwigi Królowej”. Jest też opracowywana bardzo szczegółowa wersja Jadwigowego szlaku. Koordynatorem prac związanych z przygotowaniem materiału z ramienia QJF-u jest mgr. inż. Józef Dziedzic. Planujemy aby album ten był wydany z okazji 15-tej rocznicy kanonizacji św. Jadwigi Królowej. Równolegle z przygotowaniem materiału pragniemy rozpocząć prace związane z „rejestracją” szlaku św. Jadwigi Królowej w biurach turystycznych w celu formalnego włączenia szlaku św. Jadwigi Królowej (Jadwigowego szlaku) jako bardzo atrakcyjnej turystycznej propozycji. Jednym z celów propagowaniu Jadwigowego szlaku jest zainicjowanie budowy najnowocześniejszej autostrady łączącej Kraków z Krosnem i Budapesztem.

Św. Jadwiga Królowa dużo podróżowała po Polsce. Wszystkie jej podróże związane były z pełnieniem obowiązku monarchy. Wielu współczesnym wydaje się, że pełnienie obowiązku władcy to beztróskie używanie świata i traktowanie poddanych jako niewolników, którzy na rozkaz spełniają każdą zachciankę Króla. Tego typu obraz polityka został utrwalony w społeczeństwie w oparciu o wizerunki autorytarnych ‘bogów’ proletariackiego mobu. Wielu dzisiejszych polityków podpada pod ten schemat beztróskiego półgłówka, którego rozszalałe masy wielbią w uniesieniu. Św. Jadwiga Królowa zatroskana o każdego, tego nawet najniższej sytuowanego poddanego jakim był żebrak, nie szczędziła swego wysiłku i czasu aby w jakiś nawet najmniej znaczący sposób pomóc będącemu w potrzebie. Niepotrzebne były żadne ‘demokratyczne’ instytucje zdzierstwa społecznego typu orkiestry ‘tajniaka’ aby w społeczeństwie zwrócić uwagę na potrzeby tych którzy znaleźli się na marginesie. Ta matka ubogich nie tylko zatroskana była o materialne sprawy swoich poddanych ale, co jest najbardziej znaczące, również o potrzeby kultury duchowej elity państwa polskiego. Dzisiejsi przywódcy polityczni, którzy wywodzą się z lewicowych ugrupowań i prześiadnięci są do cna lewicową ideologią biedy, tak z PISu jak i ze środowisk nowej lewicy czy też dużej części PO, nie są zupełnie w stanie wyjść poza schemat zbolszewizowanego myślenia. Dla nich zawsze władza kojarzy się z beztróskim trwonieniem ludzkiego potencjału jak też z naiwną koncepcją uszczęśliwienia szczęśliwych. Zupełnie obce im są sprawy związane z rozwojem kultury i budowanie społeczności opartej na hierarchii znaczenia a nie tylko wprowadzania haseł równości rozmytej w nicości. Oczywiście temat hierarchii i znaczenia to bardzo złożony problem który nie jest możliwy do zaprezentowania w skróconej formie. Jednakże zasygnalizowanie tego typu problemu w kontekście poszukiwania środowiska z którego można byłoby wyłonić elitę polityczną zdolną do budowania rzeczywistego państwa polskiego jest konieczne. To co najbardziej niepokoi w dzisiejszej ocenie stanu państwa polskiego to fakt że prawie nikt nie zwraca uwagi na to że brak jest zupełnie ludzi którzy byłiby w stanie stworzyć polityczny establishment. Ten chroniczny brak odpowiednich szlachetnych jednostek obdarzonych talentem politycznym to dzisiejsze przekleństwo rzucone na nasz naród. (podobnie jest jednakże w wielu innych dziedzinach). W Polsce „małpowanie” zachodnich wzorców szczególnie wśród środowisk kulturotwórczych szczególnie na uniwersytetach jest zastraszające. Ten zupełny brak wiary że Polak może tworzyć coś nowego i oryginalnego jest symptomem zupełnego zdepolonizowania. Nie dziwi więc fakt, że ci którzy odważą się przeciwstawić temu stereotypowi są najbardziej znienawidzeni w środowisku tzw. polskiej nauki. Jest to zrozumiałe w jakimś sensie gdyż w środowisku gdy wszyscy są tak samo wolni w myśleniu (wolnomyśliciele) nie istnieje zagrożenie że może być ktoś kto myśli niewolno albo w bardziej „polskim brzmieniu” komu myśleć „nie wolno”.

Daje się słyszeć głosy w Polsce o tym, że my wypędzeni z kraju nie mamy nic lepszego do roboty jak tylko siedzieć i tęsknić za zielonymi pagórkami i dzięcielina, która w Polsce prawie jest nieznana. Oczywiście kiedyś w dawnych czasach, chłop wyjeżdżający za chlebem do USA, na dnie skromnego tobołka pieczołtliwie zawinięty okruh ziemi chowając, mógł oddawać się w chwilach znużenia tęsknym marzeniom za równinami Mazowsza czy też wierchami Podhala. Dzisiejszy wypędzony Polak zwykle ochrzczony mianem antysemita nie za bardzo ma czas na ‘tęsknienie’ gdyż większość jego czasu pochłania dorabianie się tak aby tym którzy w kraju pozostali pokazać, że on tu na obczyźnie to takie panisko po trochę. To do czego my jako naród polski tęsknimy to nie wierzby płaczące i słomiany dach ale wielkość ducha naszej narodowej kultury zakrzepłego w tak niewielu dziełach tejszej narodowej kultury. Co jest nam potrzebne to nie kulawy bociak z reymontowskich ‘Chłopów’ czy też ten czy ów naczelnik wiodący nas na rozdroże krwawych starć ale wielkość geniuszu Chopina zakrzepła w wyrzucanym na bruk fortepianie. No i oczywiście Jadwigowy szlak gdzie ruiny-cmentarze z najszlachetniejszymi synami naszego narodu upominają się o przypomnienie Uni Europejskiej o wielkości ofiary naszego narodu w obronie Europy przed tatarskim potopem czy też islamizacją.

Gdzie skarb twój tam serce twoje....

Z inspiracji dziełami św. Jadwigi Królowej Instytut QJRIU zapoczątkował nowy projekt „Skarby św. Jadwigi Królowej”. Jednym z celów tego projektu jest prowadzenie badań związanych z granicami możliwości rozumienia i teologiczną interpretacją materialnych form takich jak naturalnie występujące zwązki chemiczne (minerały). Innym bardzo ważnym aspektem tego projektu jest wykorzystanie skarbów ziemskich do budowy ołtarza św. Jadwigi Królowej. Projektowany ołtarz będzie zawierał najbardziej wyrafinowane mineralne formy mieniające się różnorodnymi barwami. Kolekcja liczy już ponad 1200 minerałów i gromadzona jest w oparciu o skromne donacje M. Z. Les. Otrzymaliśmy też donacje od osób pochodzenia niepolskiego. Osoby, które byłyby zainteresowane budową ołtarza św. Jadwigi Królowej lub donowaniem wybranego minerału do kolekcji im. Strzeleckiego prosimy o e-mailowy kontakt: office@qjfl.org. Królowa Jadwiga jadąc do Polski przemierzała trasę szlaku bursztynowego (zwanego również węgierskim). Być może nie jest przypadkiem, że w okolicy Wietrzna i Bóbrki (osad, które jako jedne z pierwszych powitały Królową Jadwigę) zostały odkryte bogate złoża ropy naftowej. Być może niedawne odkrycie bogatych pokładów łupków bitumicznych jest niejako kontynuacją udostępnienia naszemu narodowi Jadwigowego skarbu. Jest to również w jakimś sensie związane z zapoczątkowaniem przez QJF projektu „Skarby św. Jadwigi Królowej” połączonego z budową ołtarza św. Jadwigi Królowej.

Jednym z подарunków od Queen Jadwiga Foundation dla św. Jadwigi Królowej na 15-tą rocznicę kanonizacji jest przekazanie pierwszych kamieni szlachetnych i minerałów do Katedry Wawelskiej przeznaczonych na budowę ołtarza św. Jadwigi Królowej w Katedrze Wawelskiej. Ołtarz ten mógłby być usytuowany w miejscu gdzie znajduje się sarkofag Królowej ufundowany przez rodzinę Lanckorońskich. Jednakże problem umiejscowienia ołtarza nie jawi się jako bardzo znaczący gdyż znając nastawienie dużej części Polaków do króla możemy oczekiwać że ołtarz ten będą budować jeszcze nasze prawniki. To antymonarchistyczne nastawienie kulturowe przez lata w narodzie polskim powoduje że samo słowo ‘król’ wywołuje swego rodzaju blokadę myślową tak, że nie sposób mówić o królu jako o kimś kto zasługuje na szacunek. Nie czas tutaj na analizę tego polskiego fenomenu w kategoriach jakiegos naukowego opracowania ale należy wziąć pod uwagę ten czynnik w kontekście przygotowań do budowy ołtarza św. Jadwigi Królowej. Ta fobia antymonarchistyczna może być spowodowana wytworzeniem ludowo-równościowej ideologii przemycanej przez środowiska

masońskie z rodowodem francuskiej rewolucji. Ale nie tylko to gdyż także niektóre katolickie ugrupowania które starają się wprowadzać zbyt nierozważnie Królestwo Boże już tu na ziemi i to w zbyt dosłownym tego słowa znaczeniu są odpowiedzialne za ten znaczeniowy zamęt. Tłumacząc tekst ewangeliczny zupełnie opatrnie starają się wprowadzać niekiedy zupełnie nieludzkie formy równości społecznej ubóstwiając nędzę duchową, głupotę i prostactwo, zwalczając zaś wszystko co nosi znamiona prawdy, dobra i piękna. Życie pustelnika to nie obraz bez troskiego głupka spędzającego czas na bezczynnym wylegiwaniu się w jaskini ale heroiczna walka z samym sobą, modlitwa i kontemplacja, która umożliwia osiąganie wysokiego stanu życia duchowego. Ta forma dochodzenia do doskonałości, cechująca dawnych chrześcijańskich mistyków, może być atrakcyjna dla kilku wybranych, nie może jednakże być zalecana jako swego rodzaju norma w normalnym społeczeństwie. Wiedziała o tym bardzo dobrze św. Jadwiga Królowa, która prowadząc życie ascetyczne z umiarem, nie zaniedbywała obowiązków, które na nią narzucał jej królewski status. Bezpieczeństwo jak i dobrobyt państwa, które były związane z Jej osobistym zaangażowaniem i mądrością jako polityka, zmuszały Ją do podjęcia szukania rozwiązania, łączenia roli władcy i roli człowieka pragnącego osiągnąć wyżyny doskonałości duchowej. Święta Jadwiga Królowa bardzo jasno potrafiła rozróżnić Królestwo Boże jako królestwo, które nie jest z tego świata i królestwo ziemskie, które jest pewnym odbiciem (obrazem) Królestwa Bożego jednakże bardzo niedoskonałym. Królowa dobrze zdawała sobie sprawę z tego, że modlitwa, ta wysłuchana, to niejako współdziałanie z wolą Bożą a nie pewność tego że Bóg zrobi to o co Go król poprosi. Musimy pamiętać o tym że nawet najbardziej słuszna prośba, najbardziej szlachetne życzenie w Boskiej ocenie może okazać się zupełnie innym aniżeli to co w naszej ludzkiej ocenie wydaje nam się dobre. Tak więc król tu na ziemi nie tylko jest nam potrzebny ale ziemskie królestwo jako obraz Królestwa Bożego jest jedynym które katolik powinien zaakceptować Dlatego więc ołtarz i to w dodatku niezwyklej ale ołtarz z kamieni szlachetnych ? Gdy patrzymy na insygnia królewskie, w tym w szczególności koronę, tym co tak bardzo rzuca się w oczy jest blask kamieni szlachetnych i złota. Ołtarz św. Jadwigi Królowej to nie tylko nawiązanie do królewskiego majestatu ale głównie wskazanie na uczuciowy związek pomiędzy tym co dla naszego narodu jest najdroższe. Jest to jednocześnie pragnienie przekazania daru tak cennego jak wielkie jest nasze uczucie. Pierścionek zaręczynowy zwykle kojarzy się ze skłепem jubilera i cenami, które niekiedy przyprawiają o zawrót głowy. Niech więc szmaragdy, szafiry, rubiny i brylanty, które staną się częścią Jadwigowego ołtarza, będą wyrazem naszego uczucia do św. Jadwigi Królowej i zarazem podarunkiem na rocznicę Jej kanonizacji. I znowu warto rzucić okiem na przykład kamieni szlachetnych. Duży diament posiadający największą twardość (10 w skali Mohsa) nie jest aż tak bardzo atrakcyjnym jubilerskim towarem. Aby mógł zachwycać wzrok musi zostać prawidłowo oszlifowanym przez zdolnego mistrza sztuki jubilerskiej. Przynależny mu już wtedy inna nazwa i z diamentu staje się brylantem. Jednakże nawet największy diament może zostać zniszczony przez zwyczajnego partacza. Istnieje jednak również inne niebezpieczeństwo. Otóż, piękny duży diament może zostać świadomie zniszczony przez nawet najzdolniejszego mistrza sztuki jubilerskiej gdy kieruje nim zwyczajna zawiść lub gdy wykonuje on zlecenie jakiejś organizacji. Podobnie w naszym ludzkim wymiarze samo istnienie talentu nie jest wystarczające aby stworzyć elitę najbardziej wartościowych jednostek. Talent wyłowiony z bezmiaru miernot musi podobnie jak diament zostać oszlifowany w prawidłowo funkcjonującym edukacyjnym systemie. Podobnie jak w przypadku jubilera tak źle funkcjonujący edukacyjny system może stwarzać warunki dla istnienia edukatorów pracujących dla pewnych zleceniodawców którzy nie tylko rozkruszają piękny duży okaz ale w ślad za Norwidowskim wersem zamieniają go w grafitowy popiół. Tak więc diament i popiół ale to nie jest jeszcze kres destrukcyjnego procesu. Znajdą się tacy którzy zaczną nas przekonywać że to właśnie popiół jest tym najwartościowszym „towarem” jako że szarość i miękkość to cechy najlichnijszej formacji międzynarodowego tłumu którzy „dziś niczym jutro też niczym zostaną. Popiół tylko wiatr rozwiewa i nie pamięć pokrywa. Tak więc zdrowy system edukacyjny nie tylko wylawia talenty ale również stwarza warunki do jak najlepszego rozwoju danego talentu. W moim programie wyborczym na stanowisko Prezydenta problem szkół będzie jednym z ważniejszych problemów którymi należy się zająć. System edukacyjny będzie ujmowany jako całościowy proces wylaniania i kształcenia elit. Szczególny nacisk zostanie położony na kształcenie wyższe uniwersyteckie. Narybek uniwersytecki zostanie wybierany już we wczesnym etapie kształcenia w szkołach podstawowych. Szkoły osiągające najlepsze wyniki będą otrzymywać największe dotacje. Najzdolniejsi uczniowie będą wspomagani przez najlepszych tutorów do korzystania z sieci informacyjnej w dostępie do nieograniczonego źródła wiedzy. Główny nacisk zostanie położony na wyszukiwanie twórczych jednostek, które wspomagane przez tutorów będą włączane do rozwiązywania rzeczywistych problemów uczestnicząc w projektach naukowo-badawczych. Zupełnie znikomą wagę będzie się przywiązywać do rozwijania zupełnie nietwórczych kujonów i uczniów osiągających najwyższe wyniki w rozwiązywaniu testów bez wykazywania jakichkolwiek twórczych zdolności. Głównym miernikiem osiągnięcia dobrych rezultatów w kształceniu przez szkoły będzie nie wynik testów ale liczba absolwentów osiągających znaczące profesjonalne sukcesy. I tak, liczba znanych inżynierów, lekarzy, dyrektorów, a nie tylko wynik testu. W moim programie wyborczym bardzo duży nacisk zostanie położony na obsadzanie najwyższych stanowisk, w tym szczególnie ministrów i dyrektorów departamentów. Na stanowisko ministra będzie ogłaszany konkurs. Każdy będzie mógł złożyć aplikację po spełnieniu wstępnych kryteriów. Każdy aplikant będzie musiał wypełnić zespół podstawowych kryteriów, które będą dostępne na www, tak że każdy będzie mógł mieć dostęp i możliwość oceny tak zdolności jak też profesjonalnych kwalifikacji czy osiągnięć na dane stanowisko. Preferencje partyjne nie będą zupełnie brane pod uwagę. Kandydat będzie musiał się wykazać tym że jest zdolny pracować z wielkim poświęceniem i służyć polskiemu narodowi i polskiemu państwu. Skarb wiary ale również właściwe wykształcenie to skarby, które wkomponowane w naszą „więcej być” zostaną przetworzone w precudowny ołtarz św. Jadwigi Królowej, Patronki Polski, strażniczki naszych największych narodowych wartości. Każdy Polak zatrzymujący się przed ołtarzem św. Jadwigi Królowej czy też modlący się w skupieniu będzie na zawsze zachowywał w sercu obraz skarbu i pamiętał „bo gdzie skarb twój, tam serce twoje”. Jest to kolejna lekcja Jadwigowego patriotyzmu. Kochać to wlatywać wysoko i prawdziwe skarby gromadzić tam gdzie ani ogień, ani woda, ani żadne ziemskie kataklizmy zniszczyć ich nie będą w stanie.

Instytut Badań nad Rozumieniem im. św. Jadwigi Królowej

Poszukujemy lokalu na prowadzenie naukowych badań w QJRIU. Jak na razie badania te prowadzone są w bardzo trudnych warunkach baraku obozowego. Wszelka pomoc mile widziana.

Resultaty badań publikujemy w najbardziej renomowanych czasopismach naukowych jak również na międzynarodowych konferencjach. Ukazały się pierwsze dwa numery International Journal of Understanding (Ed. Prof. Z. Les) wydane przez nasze wydawnictwo QJF Press. W przyszłym roku ukaże się kolejny numer tego pisma.